

L N B

L A T V I J A S
N A C I O N Ā L Ā
B I B L I O T Ē K A

LNB PRESES APSKATS
10-06-2022

Sagatavoja:
INFORMĀCIJAS PAKALPOJUMU UN SBA NODAĻA
UZZIŅU UN INFORMĀCIJAS CENTRS

В отделе детской литературы Рижской центральной библиотеки прошли чтения, посвященные 30-летию издательства «Ридзене».

❖ Наталья ЛЕБЕДЕВА

Театр детской книги

Собрались поэты и прозаики, которые в разное время печатались в этом издательстве. А именно — в серии «Рижане».

Юрий Касянич, у которого в этой серии вышла книжка «Личное дело», читал и свои стихи, и творения Евгении Рузиной, которой не было на вечере.

— Стало теплее, и на душе легче, — заметил Юрий. — Хочу пожелать, чтобы лето у вас оказалось приятным во всех отношениях.

Самый главный человек сегодня у нас — Владимир Новиков, который отметил в мае своих 75 лет, а его издательству «Ридзене-1» исполнилось 30 лет. За это время он выпустил множество самых разных изданий, основал серию «Рижане». Сегодня — небольшие презентации трех новых книг, которые вышли в «Ридзене-1».

В мае 89-го мы создали кооператив по культурному воспитанию детей дошкольного и младшего школьного возраста, — поделился Володя. — Учредителем стало Балто-славянское общество. Но в этом кооперативе еще не была разрешена издательская деятельность. Даже когда наша коллега Олег Михалевич в то время издал маленькую книжечку Бориса Пастернака, завоевавшую даже в Москве — как это так, самостийно издают книги?.

У нас были литературные встречи с ребятами, по большей части это были спектакли. И сейчас наше издательство официально называется Театр детской книги «Ридзене-1». Когда была перерегистрация кооперативов, название

под названием «Гном» — это был, по сути, нулевой номер нашего будущего журнала. Голь на выдумку хитра: в типографии я увидел, что большой лист бумаги не всегда бывает заполнен, и часть обрезается и выбрасывается. И я тогда в типографии предложил делать из этих «обрезков» складные книжки-малышки. Ни бумаги лишней не надо было на них, ни лишней работы печатников. Так мы выпустили несколько сказок.

Моим соратником в то время стал поэт и прозаик Максим Супрунок, светлая ему память. Мы им познакомились, когда он пришел показать свои переводы из Ояра Ваатицес Людмиле Азаровой, супруге поэта и редактору издательства «Пиесма».

И я ему высказал идею издания детского журнала, которой он тоже загорелся. Через год «Гном» стал выходить регулярно. Можно много рассказывать, как мы добывали материал для него — Максим прыгал через забор, чтобы попасть к Юрию Никулину, мы прорвались к Ролану Быкову, который лежал тогда больной после инсульта. И проявились! Имант Зиедонис у нас выступал и многие другие авторы.

В прошлом году в серии «Рижане» вышла книга по-

эта и прозаика Ольги Николаевой «Сердоликовый свет», а последний — поэтический сборник Ирины Зиновчик «Совсем не та книшка».

В книге Ольги — 70 моих рисунков цветов и храмов, она подвигла меня проиллюстрировать ее сборник.

Поскольку я знала Ольгу Николаеву еще со времени нашей работы в «Молодежке» в 80-х, когда она была ликтконсультантом и дала путевку в жизнь многим начинающим писателям, и не только латвийским, меня попросили рассказать о ней и почитать ее удивительную, пронизанную чувствами и интеллектуальную одновременно поэзию.

Свои стихи из сборника с замысловатым назначением «Сцепление предметов и взгляда» прочел поэт Николай Гуданец.

Рижская богема в кафе

— А когда кооперативом разрешили издательскую деятельность, мы сразу же издали литературно-художественный альманах БСО «Слово». Причем в редакколегии, среди прочих, входил наш нынешний Митрополит Рижский и всея Латвии Александр, в то время протоиерей Спасо-Преображенской церкви. Я сделал вкладыш к этому альманаху

Юрий Касянич прочел из книги «Мальчик на дельфине» фрагменты главы «У нас была своя богема»:

— Говорят, там много кафетерии, как сейчас, в Риге никогда не было. Правильно говорят. Сорок лет назад у нас их было немногим меньше, но зато какие! Например, в 70-е на всю Прибалтику гремело рижское кафе «Аллегро». Но начался кофейный бум в первой половине 60-х, во времена моей студенческой поры, когда в Ригу завезли легенду о парижской богеме и знаменитой «Ротонде» — парижском кафе, где собиралась большая ее часть. Художественная молодежь бредила в Монмартр. Под влиянием всего этого рижские студенты вместе с начинаяющими литераторами и молодыми художниками тоже стали проводить свое время в центровых кафетериях.

Рижская богемная публика кучковалась в те годы по нескользким заведениям разного калибра. На углу улиц Горького, т.перешней Валдемара, и Даирнаву находилась «Сигулда», где подавали довольно жидкое кофе почему-то в стаканах с подстаканниками. Здесь нашли приют тогда еще совсем молодые начинающие поэт Сергей Христовский, прозаики Альберт Бел и Айвар Калве.

Кто был постарше, вместе с молодежинской гвардией ходили во «Флору», на ул. Ленина, ныне Бривбас. Редакция «Советской молодежи» находилась рядом, за углом, тогда еще в старом двухэтажном домике.

Примерно в то же самое время или чуть позже студенты Академии художеств освоили новый плацдарм — Планетарий, кафе «У Христа за пазухой». Мы как раз в это время работали непод-

леку, в Университетской научной библиотеке. Поэтому все обеденные перерывы проводили тоже там. Почему кафе так называлось, ясно — до Планетария это был православный Христорождественский собор. Затем его надолго превратили в научный и школьный центр с очень хорошим кафе. Школьников сюда водили на небо поглязеть — в виде моделей, конечно. Мы покупали билеты как бы в кинозал, а на самом деле шли в кафе. Между прочим, по одной простой причине — сюда дирекция Планетария переманила из другого известного кафе — «Дубль» — Розу, которая готовила самый вкусный в Риге кофе. За ней потянулась и рижская богема.

Проводить время и встречаться с друзьями удобнее всего было в кафе Планетария. Через время был восстановлен в прежнем статусе Христорождественский собор. Кафе «У Христа за пазухой» стало такой же легендой, как и все остальные кафетерии, где собиралась рижская художественная молодежь. В разное время они исчезли.. Стихи из сборника, выпущенного к своему юбилею, читала Ирина Зиновчик:

— Обложка моей книжки — рисунок дочки, которой много лет назад не стало. Мы все ее детство читали журнал «Гном». Название «Совсем не та книшка» такое потому, что издание должно было быть совсем другим — более пафосным, что ли. Я даже отправила рукопись в Санкт-Петербург, и там она по какой-то причине с выпуском задержалась. Спешила на свой юбилей сделать себе подарок — спасибо Володе, что поддержал. Родители мои, слава Богу, живы. Я торопилась сделать книжку и в подарок маме.. ■

«Рижане» — это о нас

Издания «Ридзене-1»

Владимир Новиков с куклами авторства Вики Матисон

Ирина Зиновчик и Юрий Касянич.

Наталья Лебедева читает стихи Ольги Николаевой.

Lēdurgas bibliotēka – vieta grāmatām un laika pavadīšanai

Lēdurgas un Atmodas bibliotekas vadītāja Liga Rostoka darbu veic ar sirdi un ir priecīga sagaidīt gan mazus, gan lielus lasītājus.

Klāt skolēnu brīvlaikas, kad ne viens vien vecāki bažījas, kā nodarbināt savu atvasi. Lēdurgas un Atmodas bibliotekas jaunā vadītāja **Liga ROSTOKA** par to ir padomājusi. Kopā ar ikreizējo jauno grāmatu pasūtījumu viņu bibliotēkai iegādājies arī dažāda vecuma bērniem un jauniešiem piemērotas galda spēles, lai jaunā paaudze savu brivo laiku pavadītu jēgpilnāk. Turklat Līga ne vien rūpējas par piederējušajiem lasītājiem, bet arī meklē dažādus veidus, kā ar grāmatu iepazīstināt bērnus un jauniešus.

Multitāskinga prasmes lieti noder

Darbu bibliotēkā L. Rostoka sākā 1. oktobri, kad ilggadējās Atmodas bibliotekas vadītāja Anita Ceble un Lēdurgas bibliotekas vadītāja Konstantīna Jēkabsone devās pelnīta atpūta. Vinas aiz sevis atstājušas loti rūpīgi sakārtotu sistēmu, lai pēctečīm nebūtu grūti iestrādāties. Tobrīd Līgas kolēģe Atmodā bija Marta Krišjāne, bet nu abas gaismas pilis vada sarunbiedre viena pati. Vajadzības gadījumā padomē neliedz priekšgājējas, tāpat ir laba sadarbība ar kolēģiem Siguldas novadā. – *Ir labi, ka jebkura mīkli varu kādam pievienīt un izrunāt neskaudros jautājumus.*

Pēc skolas beigšanas Līga sāk strādāt Rīgas muitas reģionālajā iestādē. Pēc abi meitīnu nākšanas pasaule vina pilnībā pievērsās bērnu audzināšanai un mājas dzīvei. Izvērtējusi, ka nopeinātais netavers ceļā pavadītās stundas, ik dienu dodoties uz galvapilsētu un atpaku, turklāt viram tāds darbs, ka jādzīdas biežos braucienos ārpus Latvijas. Līga novērtē laiku, ko vajēja pavadīt kopā ar bērniem, jo tas vajai daudz ko iemācījis. – *Mammā mājsaimniecīgi pagājusi visi. Šī pierede man noder arī šeit,* – skaidro bibliotekas vadītāja. Sākotnēji prātojusi, ka bibliotēka viņai pilnīgi noteikti atlikas laika arī savam hobiem – rokdarbiem. Smaidot viņa atzīstas: – *Nekā nebija!* Jālapko pieaugušie lasītāji, paralēli te rotājās bērni, jāpagūst piedalīties kāda bibliotekāri tiešsaistes aktivitātē un jāatlībd uz telefona zvaniem. Darbs bibliotekā Līgai ir jauna joma, tas šķiet interesants un loti iet pie sirds. – *Gan poti daudz eglītojos, gan ktrs lasītājs, tostarp mazie, man iemāca kaut ko jaunu. Notiek abpusēja sadarbība.* Pavasarī

Latvijas Bibliotekāru biedrības rīkotajā konferencē runāts, ka bibliotekāri un viņi darbs netiek novērtēts. Sarunbiedre tam nepiekrit. – *Jūtu, ka mani novērtē gan darba devēji, gan lasītāji. Sanemu pozitīvas attskaites.*

Sākot strādāt, viņa sociālajā vietnē Facebook izveidoja Lēdurgas bibliotekas lapu, kur publicētajam saturam un seno laiku fotogrāfijām sekā gan uz vietas dzīvojēs, gan te dzimūši un augūšie, bet šobrīd projām esosie pagasta iedzīvotāji. Viņi ir pateicīgi, kaut atlīnāti, bet būt klāt vietējām norisēm un kavētām atmīnās, skatoties vecās bildēs. Līga zina sacīt, ka lēdurgušiem dzīmītās puses identitātes apzīņa ir loti specīga. Arī L. Rostoka (tāpat viņas vīrs Arnis) ir Lēdurgas pagasta iedzīvotāja vairākās paudzēs. Domājams, tādēļ gan viņetei viņu atsaucīgā piemērā, gan pašai vieglāk, jo liekākoties visi pazīsti. Rostoki cer, ka arī abas viņu atvases paliks dzīmītā.

Palīdzēt ieraudzīt un iepazīt grāmatu

Cieša sadarbība izveidojusies ar bērniņu. Pandēmijas laikā, kad grupas bibliotēku nedrīkstēja iestādīt, L. Rostoka atrada veidus, kā mazajos radīt interesi par bibliotēku, – proti, uzfilmēja videoekskursiju par turiemi. Audzinātājais pēc tam stāstīja, kā mazie, skatoties filmu, tai runājuši līdzi. Vēlāk bērniņkieki uz bibliotēku nākuši kopā ar vecākiem. – *Ar katra aktivitāti jūtu atgriezenisko satīt.* Uz bibliotēku celu mēro gan jaunāko, gan vecāko klasu audzēkni, lai pavadītu laiku pirms dejošanas nodarbinātām kultūras namā, līdz skolēnu autobusam vai vienkārši būtu jaukā atmosfērā. L. Rostoka šiem apmeklējumiem sastādīja īpašu aktivitāšu programmu. – *Spēlējam paslēpes. Šķiet neticami, bet te var tādās vietas atrast, kur noslēpties!* Kopā ar viņiem bibliotekas vadītāja izspēlē savā bērniņu populāras, bet mūsdienās piemirstas rotājas un katrā cenas sās iesaistīt grāmatas. Rau, pildot kādu uzdevumu, meklējot kādu noteiktu grāmatu, jaunais cilvēks tā blakus ierauga vēl kādu, kas varbūt uzzurāt to izlasi. Pagājušā gada nogalē Līga bibliotēkā izveidoja izlausnās speli, kurās laikā interesenti stāgā gar grāmatu plauktiem, risinot dažādus uzdevumus. Tajā lielsliki varēja sadarboties

dažādu paaudžu lasītāji, viens otram iemācot ko jaunu. – *Tā viņi grāmatu vairāk ierauga.* Starp citu, nu šī spēle pārņemta visās Siguldas novada gaismas pilīs, lai vairāk lauzu var izmēģināt savas spējas aktivitātē. *Jelauzies literatūrā.* Vislielākais gandarījums bibliotekāri ir par to, ka jaunie atgriezas un nākamajā reižē paaicina līdzi arī kādu draugu. – *Tas man ir tāds komplimenti!* Sarunbiedre spēj atrast kontaktu arī ar bērniem, kuriem grūtāk atvērties. Bibliotēkas vadītāji ir daudz sirsingu stāstu par lasītājiem. Viņu viidū ir arī meiteņite, kura Līgas iespādā mājās ar vecmammu un vecākiem spēle bibliotekāri. – *Dienās man būs nomaiņa,* – smaida Līga. Starp citu, arī pati skolas laikā kopā ar draudzenēm aizraufigi asistējušas skolas bibliotekārei, izsniegūšas ciemā grāmatas. – *Kad sākū strādāt bibliotekā, draudzene smēja, ka vīzmanās kādai no mums bērniņas sapnis īstenojies.*

Pozitīvais vairo pozitīvo

– *Kad saņemam jaunas grāmatas, tie ir svētki,* – apliecinā L. Rostoka. Jauno grāmatu klāsts bibliotēkā tiek papildināts reizi divos mēnesos. Plānojot, ko iegādāties, Līga nem vērā arī lastāju viedokli, kuri seko līdzi aktualitātēm un kārto bibliotekāri piesaka. Viņa pirkumus plāno pēc iepējas racionālāk – lai gan Lēdurgas, gan Atmodas bibliotēkā būtu atšķirīgas jaunās grāmatas (nevis abās vienādās), jo iespējama to apmaiņa starp abām pašas vadītājiem iestādēm. Tāpat vēlamo grāmatu plānošanā Līga sadarbojas ar Krimuldas bibliotekās jaunā vadītāju Līgu Jelmeici un kolēgiem Sigulda. Protī, ja nolūkotas dārgākas grāmatas, ko varbūt tik bieži lasītājiem nevajadzēs, viena bibliotēka iegādājās vienu, otra – citu izdevumu un pēc tam ar tām mainīs atkarībā no lastāju pieprasījuma. Apmaiņa starp Krimuldas un Lēdurgas gaismas pilīm notiek ar maršruta autobusu ūsoferu palīdzību. Savukārt uz Siguldu Līgai dokumentu aprites dēļ tāpat jābraukā, tādēļ viņa piedāvā kārto grāmatu, kas nav pieejama Lēdurgas vai Atmodas bibliotēkā, no novada centra lasītājiem gan atvest, gan pēc tam arī aizvest atpakaļ. – *Pozitīvais vairo pozitīvo,* – uzsver L. Rostoka.

Bibliotekas darbībā ietilpst arī novadpētniecība, kurā Līga turpina priekšgājēju sākto. Cik atlauj laikus, viņa lūkojas periodikā, lasa vecajā drukā un izceļ Saulīte dzīžādus vēsturiskus faktus par vietējo dzīvi, cilvēkiem, notikumiem, ekām u.c. Tā viņa palīdzējusi, piemēram, Lēdurgas brīvpriņķijām ugunsdzēsējiem uzzināt vairāk par viņu biedrības rasanos.

L. Rostoka labprāt sadarbojas ar vietējām iestādēm, piemēram, kultūras namu un dendroparku. Maija bibliotēkā norisinājās vizitācija jeb nākamāgad paredzētās pirmskredītācijas pārbaude. Starp citu, 2023. gadā Lēdurgas bibliotēka atzīmē pastāvēšanas 110. gadadienu. Savukārt sadarbībā ar Siguldas novada pašvaldību Lēdurgas bibliotēka paredzētas divas darbavietas skolēnu vasaras nodarbinātībai. Arī sājā aktivitātē bibliotekās vadītāja iešaistījās, lai tuvinātu jauniešus grāmatām. Piemēram, Līga iecerējusi sadarbottes ar vietējo bērnudaržu, – jaunieši varēs rikot grāmatu priekšslasījumus mazajiem. Ideju un plānu turpmākajam L. Rostokai daudz.

*Līgas LIEPINAS
teksts un foto*

Avots: Auseklis

Datums: 07-06-2022

Smiltenē atklās āra lasītavas plauktu

Šo piektdien, 10. jūnijā, pulksten 10.30 Smiltenes Vecajā parkā (piknika zonā – vietā ar galdiņiem) Smiltenes novada pašvaldība un Smiltenes bibliotēka atklās āra lasītavas plauktu, kurā tiks ieliktais pirmās grāmatas.

Atklāšanas pasākumā aicināts piedalīties ikviens. Īpaši tiks gaidītas ģimenes ar bērniem. Varēs klausīties Blomes bērnu vokālā ansambla "Varaviksne" uzstāšanos un dziedāt lidzi, spēlēt spēles, piedalīties Dabas aizsardzības pārvaldes meistarklase "Nosaki zivs

vecumu, to zivij nejautājot" un cītās. Būs arī sejiņu appleznošanas darbnica un balvinās.

Ara lasītavas plaukts ir izgatavots Smiltenes novada pašvaldības Pārrobežu sadarbības programmas 2014.–2022. gadam projekta "Green Palette" ("Zaļā Palete") ietvaros, informē Smiltenes novada bibliotēkas vadītāja Inta Mežule.

Ikdienā par āra lasītavas grāmatu plaukta krājumu rūpēsies Smiltenes bibliotēka. "Turpmāk plauktā ievietosim grāmatas un žurnālus, kas nav bibliotēkas uzskaite. Tās ikviens varēs lasīt gan uz vie-

tas, gan nemt uz mājām. Izlasīto grāmatu varēs nest atpakaļ vai atstat sev. Līdz ar plauktu ierikošanu, esam radījuši arī iespēju iedzīvotājiem dalīties ar jau izlasītām grāmatām un iemainīt tās pret kādu citu – varbūt sen kārotu ie-spieddarbu, dodot grāmatām vēl vienu dzīvi," teic Inta Mežule.

Āra lasītavas plaukta satura veidošanā aicināts piedalīties ikviens, kurš vēlas. Plauktā droši var likt kādu grāmatu no personīgās bibliotēkas, kas pašam vairs nav ne-pieciešama, un panemt no plaukta citu, sev interesējošu lasāmvielu.

Noteikumi ir vienkārši – grāmatām jābūt vien tirām un kārtīgām.

Āra lasītavas projekta mērķis ir veidot pievilcīgu atpūtas vietu Vecajā parkā, rosinot laiku pavadīt saturīgi, apvienojot pastaigu ar literatūras lasīšanu svaigā gaisā un sakoptā vidē, proti, izmantot iespēju apsēsties uz soliņa, baudīt sauli, svaigu gaisu un pašķirštīt žurnālus vai palasīt grāmatu brīvā dabā Vecajā parkā. "Saudzējet izveidoto! Ja redzat nekārtības plauktā, sakārtojet! Lai vairojas lasītprieks!" novēl Inta Mežule. ☐

— Sandra Pētersone

Avots: Ziemeļlatvija

Datums: 07-06-2022

Jūrkalnē grāmata nes gaismu

Pie Jūrkalnes bibliotēkas Šopavasar novietots soliņš un vides objekts - vakaros izgaismota metāla grāmata, kurā uzraksts *Vārds atainots latviešu, lietuviešu, igauņu, ziemeļmaķedoniešu, krievu, angļu, zviedru un vācu valodā.*

Tas paveikts, izmantojot arī Ventspils novada pašvaldības projektu konkursā *Mēs savam novadam sapemto naudu*. Projekta iesniedzis etniskās kultūras centrs *Suiti*, bet idejas autore ir biedrības valdes priekšsēdes vietniece un Jūrkalnes bibliotēkas vadītāja Ligita Kalniņa. Iepriekš izvaičājot pagasta iedzīvotājus, viņa secinājusi – pie grāmatu krātuves derētu soliņš un varētu tur ne tikai atpūsties, bet arī nosografēties pie iestādes, kas nākamgad svinēs simtgadi.

Tā kā bibliotēka ir vieta, kurā liela nozīme atvēlēta vārdam, nolemts izveidot vides objektu *Mana gaisma*. Tā ir stilizēta grāmata, kas tumšajās stundās ir izgaismota. „Mēs gribējām piesaistīt vietējās sabiedrības un

Radošā komanda Jūrkalnē pie jaunā vides objekta *Mana gaisma*.

tūristu uzmanību, popularizējot Jūrkalnes bibliotēkas darbību kā būtisku daļu no kultūras dzīves un Ventspils novada tēlu kopumā,” saka Ligita.

Radošajā komandā viņa ie- saistījusi keramīki Ivaru Grasi, kalēju Ainaru Rulli, interjera dizaineru Aigaru Silāru, ekspozīcijas *Vētru muzejs* vadītāju Initu Plēsumu, pagasta pārvaldes vadītāju Guntaru Reķi, Ventspils novada domes deputātu Māri Dadzi un pārvaldes sekretāri Baibu Traubergu. Katram bijis

savs uzdevums, kas paveikts godam. A.Rullis objekta atklāšanā atcerējās, ka bijušas vairākas ieceres, kā to veidot, līdz tomēr izkristalizējusies doma par metāla grāmatu, kurā rotājas sakta un dažādās valodās izgriezti vārdi. Kā teica I.Grasis: „Redz, kā noteik, – sēžot vienam, rodas viena ideja, bet, kad cilvēki sarunājas un tā pa īstam, nevis izsakās frāzēs, veidojas kaut kas jauns. Mums radās doma, ka grāmata un gaisma ir saderīgas.”

I.Plēsuma norādīja, ka domāts

arī par to, lai objekts būtu cie- nījams un gan moderns, gan klasisks, izvairīties no kiča. Lai viss ir pa īstam, nevis šā un tā, turklāt bijis jārēķinās ar atvēlēto summu. Projekta iesaistītie, cits citu papildinot, draudzīgā no- skanā sprieda par radošo proce- su – tas bijis interesants un brī- ziem neprognozējams, jo gājis visādi, bet rezultāts ir labs.

Beigās izveidots statīvs ar pie- turas nosaukumu *Bibliotēka. Jūrkalne*, jo pieturas vienmēr bijušas tās vietas, kur cilvēki satiekas un, kavējot laiku, izstāsta cits citam dažādus jaunumus. Statīvs gan tiks izlikti pasāku- mu laikā, bet soliņš un metāla grāmata ir pieejami vienmēr.

Jauno vides objektu apska- tījušas vairākas tūristu grupas, tostarp no Kuldīgas. Viesi L.Kalniņai atzinuši, ka patīkamī redzēt, kā tik mazā pagastā kā Jūrkalne tiek godāta kultūra. „Katrū reizi, kad veras bibliotēkas durvis, esmu laimīga. Pēc pandēmijas cilvēki vēl nav ieskrējušies, bet tie, kas atnāk, labprāt izzina arī vēsturi un in- teresējas par magājiem suitiem, uzteicot mūs par prasmi sagla- bāt tradīcijas,” atklāj L.Kalniņa.

Avots: Kurzemnieks

Datums: 10-06-2022

Ogres bibliotēkas kafijas namiņā foto izstāde «Ogre – lai skan!»

DACE VOITKEVIČĀ, FOTO KLUBA «OGRE» VADĪTĀJA

Ogrēniešiem un pilsētas viesiem jūnijā un jūlijā ir pieejama jauna vieta, kurā skatīt fotogrāfiju. Kafijas namiņā blakus Ogres Centrālajai bibliotēkai tagad iespējams ne tikai automātā iegādāties kafiju un uzkodas, bet arī apskatīt vietējo fotogrāfu darbus.

Izstāde «Ogre – lai skan!» tāpusi pirms gada foto projekta «Foto sestdiena Ogrē». Projekts jau sešus gadus pilsētas svētkos aicina novada fotogrāfus un vienus no citām Latvijas pilsētām iemūžināt pilsētu dienā, kad tajā notiek visdažākie pasākumi – koncerti, sporta spēles, izstādes, ielu tirdzniecība, sacensības un dažādas atrakcijas. Tradicionāli «Foto sestdienās Ogrē» aktīvi iesaistās foto kluba «Ogre» fotogrāfi. Vairāku gadu laikā uz Ogrī ir braukuši fotogrāfi no visiem Latvijas novadiem, arī no kaimiņvalstīm. Arī šajā izstādē blakus novadniekiem piedalās autori no Rīgas, Jūrmalas, Saldus un Bauskas. Tie ir gan amatieri, gan profesionāli fotogrāfi.

Ogres Centrālās bibliotēkas kafijas namiņš kā vieta izstādēm tika pamānīts jau ziemā, kad ierobežojumi neļāva tikties telpās un foto klubas «Ogre» fotogrāfi biežāk devās foto pastaigās. Kafijas namiņš bija vieta, kur iegādāties karstus dzērienus un saildīties. Mājīgā telpa ir pieejama visiem cauru diennakti bez maksas. Kad ierobežojumu laikā atkārtojās situācija – tikko atklāta izstāde vairs nav pieejama skatītājiem, foto klubs «Ogre» domāja

Baudot kafiju un uzkodas, namiņa viesi var iepazīt arī Ogres novada fotogrāfu un foto kluba «Ogre» autoru darbus.

par alternatīvām izstāžu formām, tapa arī virtuālu izstāde. Tomēr gribējās parādīt skatītājiem sākotnējo drukāto ieceri un dot izstādei jaunu dzīvi. Tagad, baudot

kafiju un uzkodas, namiņa viesi var iepazīt arī Ogres novada fotogrāfu un foto kluba «Ogre» autoru darbus.

«Foto sestdiena Ogrē» notiek

ar Ogres novada pašvaldības atbalstu konkursā «RADI-Ogres novadam». Pateicamies Ogres Centrālajai bibliotēkai par atsaucību! ●

Avots: Ogres Vēstis Visiem

Datums: 10-06-2022